

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 9 marca 1998 r.

w sprawie dodatków do uposażenia funkcjonariuszy Służby Więziennej.

Na podstawie art. 100 ust. 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 61, poz. 283 i Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 133, poz. 883) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) dodatki — dodatki do uposażenia zasadniczego,
- 2) funkcjonariusz — funkcjonariusza Służby Więziennej,
- 3) najniższe uposażenie — najniższe uposażenie zasadnicze w Służbie Więziennej,
- 4) przełożony — przełożonego właściwego w sprawach osobowych funkcjonariusza,
- 5) jednostka — jednostkę organizacyjną Służby Więziennej,
- 6) osadzony — tymczasowo aresztowanego, skazanego lub ukaranego.

§ 2. Funkcjonariusz otrzymuje dodatek za stopień w następującej wysokości:

— generał	540 zł
— pułkownik	450 zł
— podpułkownik	420 zł
— major	410 zł
— kapitan	390 zł
— porucznik	345 zł
— podporucznik	325 zł
— starszy chorąży	280 zł
— chorąży	270 zł
— młodszy chorąży	265 zł
— starszy sierżant sztabowy	250 zł

— sierżant sztabowy	245 zł	5) w warunkach narażenia na działanie pól elektromagnetycznych wysokiej częstotliwości w zakresie od 0,1 do 300 000 MHz w strefie zagrożenia,
— starszy sierżant	235 zł	
— sierżant	225 zł	6) w kontakcie z materiałem zakaźnym albo z osadzonymi chorymi zakaźnie
— plutonowy	215 zł	
— starszy kapral	210 zł	— przez co najmniej 80 godzin w miesiącu, a pełniący służbę w warunkach wymienionych w pkt 5 —
— kapral	205 zł	przez połowę dopuszczalnego czasu przebywania w strefie zagrożenia, otrzymuje dodatek w wysokości do 8,5% najniższego uposażenia.
— starszy szeregowy	190 zł	
— szeregowy	180 zł	

§ 3. 1. Funkcjonariusz:

- 1) pełniący stale służbę na stanowiskach w oddziałach mieszkalnych zakładów karnych i aresztów śledczych oraz pełniący służbę na stanowiskach dowódcy zmiany i zastępcy dowódcy zmiany otrzymuje dodatek służbowy w wysokości do 10% najniższego uposażenia,
- 2) pełniący stale służbę na stanowiskach w oddziałach dla skazanych niebezpiecznych oraz w jednostkach lub utworzonych w nich oddziałach, w bezpośrednim kontakcie z osadzonymi wymagającymi oddziaływania specjalistycznego, otrzymuje dodatek służbowy w wysokości od 10 do 15% najniższego uposażenia,
- 3) wykonujący stale obowiązki służbowe polegające na konwojowaniu lub nadzorowaniu pracy osadzonych może otrzymywać dodatek służbowy w wysokości do 10% najniższego uposażenia.

2. Dodatek, o którym mowa w ust. 1, może być przyznany tylko z jednego tytułu.

3. Przy ustalaniu wysokości dodatku, o którym mowa w ust. 1, bierze się pod uwagę charakter wykonywanych obowiązków służbowych.

§ 4. 1. Funkcjonariusz pełniący służbę na stanowiskach, na których występują warunki szkodliwe lub uciążliwe dla zdrowia:

- 1) w pomieszczeniach, w których jest konieczne stałe stosowanie sztucznego oświetlenia,
- 2) w pomieszczeniach zamkniętych, w których utrzymuje się stała temperatura efektywna powyżej 25°C lub poniżej 10°C,
- 3) przy pracach związanych z magazynowaniem materiałów wybuchowych,
- 4) w warunkach narażenia na promieniowanie jonizujące,

2. Przy ustalaniu wysokości dodatku, o którym mowa w ust. 1, bierze się pod uwagę w szczególności liczbę, charakter oraz natężenie czynników szkodliwych lub uciążliwych dla zdrowia.

3. Funkcjonariusz-kobieta nie traci prawa do dodatku, jeżeli w związku z ciążą została przeniesiona do pełnienia służby na stanowisko, na którym nie przysługuje taki dodatek — przez czas trwania przeniesienia i urlopu macierzyńskiego.

§ 5. 1. Funkcjonariuszowi w służbie stałej, którego szczególne właściwości i kwalifikacje to uzasadniają, może być przyznany dodatek specjalny w wysokości do 25% uposażenia zasadniczego wraz z dodatkiem za stopień.

2. Funkcjonariuszowi nie przysługuje dodatek, o którym mowa w ust. 1, lub wysokość dodatku ulega zmniejszeniu, jeżeli przyczyny, dla których został on przyznany, ustały lub uległy zmianie.

§ 6. 1. Prawo do dodatków, o których mowa w § 3 ust. 1 i § 4 ust. 1, przysługuje od dnia zaistnienia okoliczności uzasadniających ich przyznanie.

2. Prawo do dodatków, o których mowa w ust. 1, ustaje z ostatnim dniem miesiąca, w którym ustały okoliczności uzasadniające ich przyznanie.

3. Przyznanie i pozbawienie dodatków, o których mowa w ust. 1, następuje w drodze decyzji przełożonego.

4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się odpowiednio do przyznania, utraty albo zmniejszenia dodatku, o którym mowa w § 5.

§ 7. Dodatki określone w rozporządzeniu przyznaje się w kwotach zaokrąglonych do pełnego złotego.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1998 r.

Minister Sprawiedliwości: *H. Suchocka*